Ч. 173. Пятниця 14 (1) серпня 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата
у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Тоасти монархів в Ішлю. — Др. Сильвестер о парляментарній ситуациї. — Події в Туреччині.

На виданім вчера в Ішлю ґалевім обіді виголосив Є. Вел. Цісар слідуючий тоаст: Відвідини, які В. Величество, ідучи за кількалітним, так для мене милим звичаєм, зволили нині мені зложити, наповняють мене правдивою радостию і вдячностию. Прошу В. Кор. Величество, щоби схотіли приймити вирази тих чувств разом з моїм сердечним повитанєм і увіренєм, що звернену на мене тими відвідинами так дружну увагу ціню тим висше, скоро В. Кор. Величество прибули сего року, щоби особисто зложити желаня з приводу ювилею нашого правліня. Видячи в нинішній присутности В. Кор. Величества новий цінний доказ довготревалих, сердечних відносин, які єствують між нами і нашими домами і котрі відповідають дружним відносинам межи нашими краями, підношу чашу з окликом: Єго Королівске Величество, король Едвард най жиє!

Музика заграла англійский імн.

Король Едвард відповів слідуючим тоастом: Прошу, щоби мені вільно було сердечно подякувати Вашому Ц. і К. Величеству за єго добрі слова, котрі тронули мене до глубини. Коли завсігди з правдивою приятностию міг я відвідувати Ваше Ц. і К. Величество, то специяльно в сім році, в котрім В. Ц. і К. Вел. обходить 60 літний ювилей правліня. В. Вел. знають успособлене, яке від давна маю супротив В. Вел, як також знають, що ґратуляция з нагоди сего величного торжества пливе з глубини серця. Відносини обох країв суть дякувати Богу і були завсігди добрі і дружні. Висказуючи сердечне бажане, щоби й на будуче так позістало, желаю з цілого серця, щоби Ваше Ц. і К. Величество позістали ще довгі літа в найліпшім здоровлю і щастю для добра своїх народів — і підношу чашу на благо Вашого Ц. і К. Величества!

Музика заграла імн австрийский.

Річ зовсім природна, що з'їзд в Ішлю не позістав і без політичної домішки. Відбула ся конференция міністра справ заграничних бар. Еренталя з підсекретарем державним Гердінґом і дала нагоду до обговореня всіх відносин европейских. Специяльно обговорювали оба мужі державні відносини в Туреччині, де від часу заведеня конституциї настала нова ситуация. Як звістно, кабінети, в тім числі льондоньский і віденьский, рішили ся заняти симпатичне вижидаюче становище в надії, що нове турецке правліне доведе також до поправи адміністрациї і сконсолідованя відносин, як того держави в послідних роках бажали.

На політичних зборах в Зальцбурзі посол до ради державної др. Сильвестер порушив ситуацию парляментарну, вказуючи на трудність удержати парляментарний кабінет в виду ріжнородних жадань парляментарних партий. Після думки дра Сильвестра залагоджуванє всіляких криз удавало ся кабінетови бар. Бека головно для того, що партиї приходили завсігди до переконаня, що ліпше полишити той кабінет, як виставляти ся на правліне урядничого кабінету і евентуально примінюванє § 14.

З Константинополя доносять: Оголошене турецкими часописями урядове повідомлене порікає маніфестацию урядників міністерства фінансів против ухваленої реорґанізациї і додає, що позаяк то поведене їх спиняє хід інтересів державних і може нарушити публичний порядок, то виновників треба покарати. Двох урядників вже арештовано. На случай коли би демонстрациї повторили ся, ті, що дали би почин, будуть зараз арештовані і ставлені перед суд. До властий видано відповідні зарядженя. Часописи порікають поступоване урядників міністерства скарбу.

7)

РУКФІЛЬДСКА ТАЙНА.

З англійского — Томи Кобба.

(Дальше)

Від часу сеї потрясаючої події др. Вірет не виконував вже лікарской практики. Він вирік ся всякої почести на сьвіті, розпустив службу і перестав вести господарство в резиденциї, купив собі по довшій блуканині малу посілість в Рукфільд, знану під назвою „Лавровий двір“, прибудував до занедбаного дому крило і займав ся виключно науковими розслідами. Майже против єго волі вислідки єго праць ще збільшили єго славу і збогатили лікарску науку дуже цінними відкритями, так що єго власна незмірима страта стала ся благословением і зиском для людскости.

Вже довго жив він так на самоті, коли одного дня підчас гостини у сьвященика зійшов ся він з чужими єму доси особами, між иншими з панною Аскю, строгою, енерґічною, вже старшою дамою, що була членом многих товариств, котрих назви зачинають ся від приставки „анті“. Она була приклонницею анті-віспового щіпленя, підпирала товариство анті-тютюнове і працювала з особливим одушевленєм в слубі анті-вівісекциї *).

Підчас якоїсь перерви в розмові вийняла панна Аскю із своєї широкої кишені величезний звиток, розвинула єго перед сидячим коло неї ученим і не питаючи богато, попросила єго, щоби він вписав своє імя.

Сьвященик Добні, не менше ревний прихильник доброї справи, присунув з цікавости своє крісло близше.

— На що вам моєї помочи? — спитав др. Вірет недовірчиво.

— Хочемо подати петицию, щоби раз зроблено конець непотрібному лютому мученю зьвірят — заявила панна Аскю. — Я переконана, що ви для сеї благородної цілі не відмовите свого підпису.

Що відтак стало ся, можна кількома словами розповісти. Наочні сьвідки кажуть, що доктор закляв, схопив ся розсерджений і вийшов навіть не попращавшись з господарем дому.

Від тої пори др. Вірет не сходив ся вже з ніким, підчас коли отець Добні, щоби показати свій гнів, називав дім ученого заєдно лиш „різницкою будою“.

А то була правда, що др. Вірет в ціли наукових розслідів розрізував часто живцем зьвірята, до чого мав урядове призволене, але з другої сторони був чистим приятелем зьвірят. Свої коні доглядав дуже добре і они жили в більших вигодах, як він сам. Циган, той кудлатий, чорнобурий бернгардиньский пес, ходив всюди за своїм паном, лиш не до єго ляборатории, куди навіть улюбленому псови доктора не вільно було заходити.

З головного роздорожа улиці в селі вела крута дорога до хорошої хатини, закритої блющем; стайні, що належали до неї, стояли окремо на обійстю. Ляборатория або робітня, положена за домом, до котрої сьвітло доходило з гори, зраджувала ся зараз проникаючим запахом хльороформу, який виходив з неї. На самій середині стояв операцийний стіл, численні дипльоми і відзначеня учених товариств були одинокою окрасою голих стін. Воздушні помпи, фляшки зі скляними затичками, мікроскопи, інструменти всілякого вида, многі після винаходу дра Вірета, доповняли улаждене будинку, в котрім учений тої самої середи рано около 11 години і коли Иосиф Боджер наймив ся у Овена Ферфорда, займав ся своєю роботою.

Коли стояв випростований — хоч в послідних роках був вже сильно постарів ся — був що до величини майже рівний з Овеном Ферфордом. З виду худощавий і костистий, в рухах неповоротний, як то буває у людий не сьміливих, жиючих самотно. Потилиця була лиса, але понад високим чолом виднів ся жмуток рудого, твердого волося, підчас коли густі бакорди звисали єму аж поза ковнір. Що в

*) Товариство, котре ставить собі за задачу ділати против того, щоби лікарі для своїх розслідів не робили проб на живих зьвірятах.

Новинки.

Львів, дня 13-го серпня 1908

— Маневри цїсарскі. Сегорічні маневри осінні відбудуть ся в присутности Є. Вел. Цїсаря на Угорщині в часї від 15 до 18 серпня. Участь в них возьмуть три корпуси армії а то IV., V. і XIII., всї угорскі і більша часть гонведів.

— Вісти особисті. Є. Ексц. п. Маршалок краєвий ґр. Станислав Бадені був минувшої суботи в Бориславі, щоби там наочно познакомити ся з нинїшним станом продукциї ропи нафтової. Оглянувши копальнї в Бориславі і Тустановичах, вернув п. Маршалок до Львова. — Начальний директор почт і телеграфів п. Іван Любич Сеферович вернув з подорожи інспекцийної до Львова і обияв урядоване.

— Катастрофи в наслїдок злив. Здаєсь, як би з нинїшним днем настав конець тих злив. Нинї маємо прекрасний день, але досьвіта був такий холод, як би вже пізнїй осени. Однак погода, яка настала, не в силї вже направити шкоди наробленої дощами. Висоту шкід доси ще годї знати а поки що знає ся здебільшого катастрофи, які викликала повінь. Так доносять з Кут, що там минувшої суботи і недїлї настала була знов велика злива і затопила на ново городи і поля, та поперервала декуди дорогу. Всї урожаї пропали, населене в розпуцї, грозить незвичайна дорожня і голод. Міст в Пістини знищений тепер до послїдка. Але найгірше дає ся то відчувати, що через зірване мосту на Черемоши перерване сполучене з сусїдною Вижницею і з тамошним зелїзничим двірцем. Та навіть не звістно, коли та звязь буде привернена. На ріцї нема нїякого порома, а вся комунїкация з Вижницею відбуває ся одинїською подіравленою і небезпечною чайкою, до котрої задля великого натовпу людий часто тяжко добитись, або таки в глубокий брід фірою. Вечером і при трохи більшій водї устає і те сполучене. — З Самбірщини доносять, що в ночи дня 10 с. м. прибули ріки Стрвяж і Днїстер та потоки Чукв і Дубрівка та позаливали величезні простори піль і пасовиск. В самих Бишковицях залила вода 20 нивше положених хат і около 700 морґів ґрунту. Шкоду обчисляють на звиш 20.000 кор. Менше потерпіли села Угерцї, Радловичі, Воютичі, Надиби, Максимовичі і Пнївці. Так само в Рудеччинї і коло Комарна вода позаливала величезні простори.

— Нещасливі пригоди. Як небезпечно вихиляти ся через вікна вагонів на зелїзницях підчас їзди, може послужити за доказ слїдуюча пригода. З поїзду особового, що їхав в недїлю з Тїшина до Більска на Шлеску, випав один з подорожних, котрий занадто був вихилив ся. Нещасливий дістав ся під колеса поїзду, котрі волїкли его яких 100 метрів, заким поїзд можна було здержати. Тяжко раненого з поломаними руками і ногами привезено до шпиталю в Більску, де помер небавком, не відзискавши притомности. Хто він був, не знати. — Зі Збаража доносять: Селянин Юрко Ковальчук з Базаринець, везучи онгди збіже, з'їздив з горба і впав так нещасливо з воза під конї і колеса, що згинув на місци. Погибший мав 60 лїт і полишив жінку і двоє дїтий. — До одної з львівских реставраций прийшов вчера жебрак з Замарстинова, старик званий „Шимоном", лїт 65. Там дали ему пообідати а старик пообідавши, дістав атаку апоплектичного і помер.

— Огнї. В Швейкові, підгаєцкого повіта, згоріло дня 4 с. м. по полудни вісїм господарств селяньских. Загальна шкода виносить 10.740 кор. і була обезпечена в Товаристві обезпечень „Днїстер". Займило ся мабуть внаслїдок неосторожности з огнем.

— Смерть пияків. В лїсї Білогорщи, львівского повіта, знайдено сими днями повішеного на дереві бувшого коваля із Зимної води, 60-лїтного Вільгельма Штґібера. Причиною самоубийства було налогове пияньство а внаслїдок того і брак средств до житя. — В керницї в Хмелївцї, теребовельского повіта, знайдено сими днями тїло тамошного селянина Теодора Підкови. Комісия судово лїкарска прибувши на місце ствердила, що Підкова вертаючи пяний домів, впав внаслїдок власної неосторожности до керницї і утопив ся.

— Білі плечі в мужескій купальни. З Копенгаґи доносять про таку подію: В Шарльоттенлюнд недалеко Копенгаґи явила ся сими днями при касї тамошної купальнї елеґантно убрана пара і зажадала по одним білеті до купальнї для мужчин і женщин. Обі купальнї знаходять ся побіч себе а границю означає лиш добре витягнена линва. Небавком появила ся у водї дама в елеґантнім, глубоко витятім костюмі купелевім, але не вдоволила ся місцем призначеним для женщин, лиш поплила до мужчин, де її білі, гарно збудовані плечі звернули на себе увагу і молодших і старших. Всї здивували ся тою сьмілостию і окружили плаваючу, а навіть панове, що вже убирали ся, повиходили з кабін і дивили ся та подивляли білі плечі. Тимчасом елеґантний товариш відважної дами порав ся в кабінах і позабирав всїм цїкавим панам поляреси з грішми, золоті годинники та всїлякі дорогоцїнности. Небавком по тім дама з білими плечима вилїзла з води і поїхала електрикою з своїм товаришем, котрий добре обловив ся, до Копенгаґи. Проворної злодїйскої пари не удало ся полициї і доси зловити.

— Репертуар руско-народного театру в Снятинї. (Саля власна коло ц. к. суду). Початок о 7·30 вечером. — Білети продає „Народна Торговля".

В суботу 15 с. м. „Барон циганів", оперетка в 3 дїях Сграуса.

В недїлю 16 с. м. „Маруся Богуславка", історично-побутова драма зі співами в 5 дїях М. Старицкого.

Ві второк 18 с. м. „Галька", опера в 4 дїях Монюшка.

В середу 19 с. м. „Лїсова квітка", конкурсова комедия в 4 дїях Яновскої.

Господарство, промисл і торговля.

Звіт

Тов. „Взаїмна Поміч гал. і бук. учителів-(ьок)" за І. піврік 1908.

Перший піврік III-го року адмінїстрацийного почав ся серед досить невідрадних обставин. Уступлене першої Дирекциї, великі залеглости у вкладках членьских і застій в працї Відділів окружних — отсе головні перепони, з якими нова управа мусїла боротись та з якими й до кінця І-го півроку не вспіла як

краснім лици буває звичайно довге, було у него коротке, а що повинно бути коротке, то було довге. До того ще приходив грубий як кушка ніс і відстаюча горішна губа. Чи дощ чи погода, він носив заєдно той сам незапнятий, витертий чорний верхник, котрий нїколи не зміняв. Від наглої зміни воздуха забезпечував ся в той спосіб, що носив фляневу сорочку сїрої краски на спосіб простого робітника а груба камизелька, запнята високо, сягала ему аж до шиї. Коли додати до сего ще й черевики, котрі давав собі робити після власного рисунку, а при котрих розходило ся не о красшу форму лиш о вигоду, широчезний капелюх, насунений на чоло і сукату дубову палицю, то має ся скінчений образ доктора Вірета, як він на своїх звичайних проходах через село став ся був для кождого із жителїв добре звістною появою.

Що два роки їздив він на могилу своєї жінки і дитини. Цїлими місяцями ставав ся він тодї жертвою якоїсь небезпечної задуми, иноді навіть якогось повного розпуки душевного стану.

Коли др. Бравн просив его, щоби він обняв лїчене панї Дервент, він згодив ся на то з двох причин: раз длятого, що звіт лїкаря о хоробі викликав в нїм наукове зацїкавлене, а відтак, і то головно длятого, що недужа була матїрю Фльоренсиї.

Неодно у тої повабної дївчини, єї краса, єї мов золото волосє, єї веселість, яка виглядала з єї ясних очий, доки ще горе єї не було прибило, а передовсїм єї однакові літа нагадували дрови Віретови его улюблену донечку. В такій самій красї молодости стояла би тепер коло него его донечка, як би люта судьба не була єї перед часом забрала батькови.

Рік за роком старав ся він уявити собі вид своєї дитини, як би то она була виросла і розвинула ся. Фльоренсия Дервент, що родила ся в тім самім місяцю, видавала ся ему мов би близнючка его Ельзи, в нїй подивляв він розцьвіт своєї власної доньки, не спускав єї з очий від дитинячих лїт до самого розцьвіту, аж она заняла в его серци мало що не найперше місце.

Мимо того був би він жив в Рукфільдї лїтами, не заговоривши до Фльоренсиї, не зраджуючи нї найменшим знаком тої прихильности, яку мав для неї; аж коли згадані повисше обставини звели его з родиною Дервентів, відозвало ся в нїм несьвідомо довго укриване чувство і остаточно набрало в его горем прибитій души повного житя.

О 12 год. війшов він того дня до Дервентової наукової комнати.

— Розуміє ся, нема нїяких дальших вістий? — спитав Фльоренсию, утиснувши єї за руку.

— Нїяких! Та й взагалї чи довідаємо ся колись чогось? — відповіла она. — Інспектор Гольт додає менї відваги і каже надїяти ся, але моє серце єсть занадто пригноблене, як щоби вірити у відраднїйші вигляди.

— То не придало би ся до нїчого, моя дорога дитинко, — не придало би ся та й було би небезпечно. Нема нїчо гіршого, як в сумуючій души чоловіка викликувати фальшиві надїї — найлїпше припускати хоч би й найгірше і сьміло заглянути судьбі в очи.

— То за страшно, любий докторе — сказала на то дївчина вітхнувши; — я хотїла би вчепити ся й стебла солімки — не можу надїяти ся а таки не хочу позбувати ся надїї. Цїлий день сушу собі голову тим, щоби знайти якусь розумну опору для потїхи і надїї.

— Якраз того треба би вам уникати! Я знаю, що то сумно, як то сумно могло для вас бути — але лиш час гоїть такі рани. Боже великий! ви знаєте кілько я натерпів ся! Колиб моя солоденька донечка жила, она би тепер була така красна і люба як ви; але Ельза мусїла гинути; для вас же, люба дитинко, маю все ще надїю на щасливе, вдоволене житє.

— Поки що можу его ледви зносним назвати — прошептала Фльоренсия крізь сльози.

— Та й мусить бути для вас незносне, доки все лиш о нещастю будете думати. Але я хотїв поговорити о практичнїйших річах, хоч і не хочу мішати ся у ваші справи, бо й сам не люблю того, щоби чужі люди мішали ся. Чим лїпше люди думають, тим труднїйше їх позбути ся. Але що я вже через Едвардса довідав ся докладно про ваші відносини, то мушу признати ся, що не поймаю, як чоловік, котрий написав так богато книжок (я ще нїякої з них не читав), котрого імя було просто славне, так мало а по правдї нїяких не заробив на них гроший. Впрочім, я навіть не хотїв згадувати про вашого тата, лиш просто вам сказати, що для вас не лишило ся нїчого.

— О чому нї, — відповіла Фльоренсия — лишила ся маленька сума.

— Страшенно маленька!

— Я можу працї щось до того собі заробити.

— Та як, бійтесь Бога?

— Я можу працювати.

— Пусте! Не знаєте, що говорите.

Благаючи, підняла Фльоренсия свої лагідні сиві очи до него. — Прошу, любий докторе, не відбирайте менї відваги. Я мушу працї думати о якімсь зарібку. Арнольд може й схоче, щоби я тут лишила ся, але я на то з всїляких причин не можу пристати і на всякий случай волю свою независимість як такі відносини.

(Дальше буде).

слід справитись. Є однак надія, що управа дістане ся по фериях в руки ідейного і щирого чоловіка, що поведе всі акциї Товариства на найліпшу дорогу. При тій нагоді просить ся вносити поданя на се становиско до кінця серпня с. р.

В I. півроці 1908 р. вступило 80 звичайних членів, так що їх загальне число дійшло до 1531; з тих умер оден, іменно Зенон Сениця з Сорік коло Щирця, секретар щирецкого Відділу, вельми діяльний і ідейний член Товариства; в червни счеркнено на основі рішеня Ради Надзираючої 170 членів, які ще не вплатили вкладок за р. 1906, так що дня 1 липня було властиво 1360 звичайних членів. В вересни має Дирекция по мисли того самого рішеня счеркати також сих, що еще не вплатили всіх вкладок за р. 1907. Спомагаючих членів було 417, добродіїв 9.

В тім часі засновано 9 нових підрчних кас і дві бібліотеки окружні. Пораду правну дано 10 членан. Підмог дано до кінця червня девять (9) на загальну суму 313 К, оден даток похоронний в висоті 10 К. В липни дано на лічене недужим членам на основі рішеня Ради Надзираючої з червня 6 підмог на загальну квоту 490 К. Тим робом видано в тій рубриці до кінця липня 903 К, а користало з сих підмог 16 членів. На девять (9) кас підручних по Відділах вислано в марті 530 К. Позичок (себто зворотних, безпроцентових підмог) уділено 19 членам на загальну суму 965 К на сплату по 5—10 К місячно.

В приходах находимо ось сї позициї: з вписового 115 К, з вкладок звичайних 4.258 К 95 с. (пересїчно отже 700 К місячно — місто 1.400—1.500 К); члени спомагаючі вплатили доси 145 К, надзвичайні 2 К 74 с.; з дрібних датків ввійшло 14 К 5 с., разом було приходів на суму 4.535 К 74 с. На учительску бурсу прислано з розпроданих цеголок 185 К 10 с. — Розходи винесли (крім підмог і позичок) 1.473 К 69 с.

Поодинокі позициї в розходах були ось таки: на льокаль видано 104 К, осьвітлене 13 К, услугу 34 К, друки (особливо річний звіт) 166·10 К, порториї 193 К 93 с., контоване чеків (у Відни) 53 К 75 с., прибори до писаня 21 К 31 с., уряджене канцеляриї (особливо зладжене поечетних грамот і портрету бувшої Дирекциї — на основі рішеня Загального Збору) 116 К, уряджене Загального Збору 42 К, новорічне листоносам і службі 7 К, зворот коштів доїзду для комісиї контрольної 10 К, для Радзираючої 185 К 42 с., ремунерация Дирекциї (технїчного директора через півпята місяців і доходячого директора) 595 К, платня академіка 286 К, делеґатови на поїздку до Праги 30 корон.

Розвиток Кредитового Відділу „Взаїмна Поміч учительска" звязаний тісно з розвитком головного Товариства, тим більше, що він оперує до половини (попри уділи своїх членів і їх вкладки щадничі) капіталами матерного Товариства. З кінцем р. 1907 виносив сей позичений капітал 5000 К, з кінцем червня 1908 1850 К більше. Сї гроші були уміщені на процентових позичках і в склепі Товариства в Коломиї. Позичок було з кінцем р. 1907 30, в р. 1908 уділено 21 нових на квоту 3866 К 28 с., так що разом з давними винесла сума позичених гроший 10.776 К 28 с., з чого звернено до 1 січня 1908 2.283 К 10 с., а в р. 1908 1393 К 73 с., разом 3676 К 83 с. Отже більше чим третину.

В склепі мало Товариство свого капіталу з кінцем р. 1907 на квоту 3370 К 22 с. а в р. 1908 дало останну пайку в висоті 1292 К 15 с., разом 4662 К 37 с. Се підприємство дало в р. 1907 432 К 3 с. а в р. 1908 призначило — як се цінник власний в серпни подає — 300 К на санаторию а 200 К на бурсу учительску, разом отже понад 900 К. Розвиток склепу зависить не лиш від управи его, енерґії і підприємчивости виділу окружного в Коломиї, але в першій мірі від числа замовлень і правильного сплачуваня належитости за побраний товар. Початок нового року шкільного повинен принести склепови як найбільше замовлень і зисків. Хто цінника не має — нехай о се просить дирекцию у Львові або управу склепу в Коломиї. Членів мав Кредитовий Відділ з кінцем р. 1907 105 з декларованими 133 уділами, при кінци червня 1908 було членів 141 з 170 уділами. З вписового вплинуло до резервового фонду 56 К, з уділів 238 К 52 с., на щадницю вложено 12 К, з відсотків вплинуло 140 К 31 с., на адмінїстрацию зложено (при позичках) 9 К 6 с., з посередництв (с. є. на рахунок квітів і давних довгів) вплинуло 69 К 48 с.; в асекурацийних посередництвах мав Кредитовий Відділ більший зиск, іменно з Beamtenverein-у 220 К 89 с., з „Днїстра" понад 50 К. — Адмінїстрация коштувала за перший півріг 168 К 93 с., а з відсотків виплачено членам 88 К 13 с. (від вложених гроший 1535 К 59 с.).

Сей звіт кінчимо, підносячи дві нові акциї і фази в розвитку Товариства с. є. утворене підмог на лічене недужих членів і підмог для незасібних членів, які посилають більше дітий до шкіл і основане учительскої бурси. Перші підмоги вже роздано, именно на розписаний конкурс вплинуло 15 подань а дано 6 підмог на суму 490 К; другого рода підмоги (назвати би можна сю акцию „Шкільною помочию" учительскою) роздасть управа з початком вересня с. р. і то 10 підмог по 50 К. Поданя заопінійовані через Відділи окружні треба вносити до кінця серпня. Другу акцию починає переводити з рамени Дирекциї Відділ окружний в Коломиї, маючи оснувати від 1. вересня учительску бурсу в Коломиї.

На конець взиваємо наших членів платити точно вкладки і вирівнувати постепенно залеглости, підпирати цїлими силами наш склеп в Коломиї, вступати з уділами до Кредитової спілки, асекуруватись і платити премії асекурацийні (до Beamtenverein-у і Днїстра) через Товариство та ширити ідею нашої орґанізациї між старшими а ще більше між молодшими, сьвіжо до заводу вступаючими учителями і учительками.

Від Дирекциї Товариства.

Телеґрами.

Ішль 13 серпня. О 10 год. 20 мін. король Едвард від'їхав звідси до Марієнбаду. На двірци попращали его Цїсар і члени цїсарского дому. Оба монархи попращали ся дуже сердечно.

Ішль 13 серпня. Міністер бар. Еренталь був нинї о 11 год. перед полуднем на авдиенциї у Є. В. Цїсаря. О 1 год. від'їхав назад до Відня.

Константинополь 13 серпня. Вчерашна рада міністрів займала ся реорґанізациею служби в ріжних міністерствах і судьбою відправлених урядників і инших.

Константинополь 13 серпня. Вчера пополудни кількатисячна товпа дожидала приїзду бувшого маршалка Фуада-паші. Молодотурецкий комітет офіцирів і товпа устроїли ему надзвичайну овацию яко побідителеви і тріюмфаторови. Витано его численними бесїдами, на котрі Фуад відповідав. Незвичайна радість населення поясняє ся тим, що Фуад єсть побідителем Росиян підчас балканьскої війни. Єго уважають за ідеальний взорець турецкого вояка а крім того за жертву давного правительства, бо здеґрадоване і прогнане его наступило внаслїдок інтриґ. Фуад-паша єсть нинї найпопулярнїйшим мужем в Константинополи і має надзвичайну власть над товпами і войском.

Льондон 13 серпня. Обговорюючи конференцию міністра бар. Еренталя з підсекретарем Гердінґом в Ішль, пише „Times": Потішаючим єсть увірене, що правительство австро-угорске позістає в повнїй згоді з бажанями турецких реформаторів, щоби дати їм можність осягнути свої цїли. Ми не сумнївали ся нїколи о тім, що Відень повитає радістно сильну, зреформовану Туреччину. Підчас ходу реорґанізациї імовірно богато членів буде мусїло позістати в завішеню і то може єсть причиною, що о проєктах зелїзничих, котрі через якийсь час викликували занепокоєне, в послїдних часах мало говорено. Зміна в Туреччинї вплине також на то, що полїтика Анґлії і Австро-Угорщини на Всході буде скоординована.

Курс львівский.

Дня 12-го серпня 1908.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	567·—	574·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	410 —	420·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	558·—	563·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·30	110·80
Банку гіпот $4\frac{1}{2}$%	99·30	100·—
$4\frac{1}{2}$% листи застав. Банку краєв.	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв. .	93·70	94·40
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	97·—	—·—
„ „ 4% льос. в $41\frac{1}{2}$ літ.	97·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	93·60	94·30
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·60	98·30
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}$% . .	100·—	100·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	94·—	94·70
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	95·50	96·20
„ м. Львова 4% по 200 кор.	93·60	94·30
IV. Льоси.		
Міста Кракова	110·—	120·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	49·50	53·50
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	25·75	27·75
Італіянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	68·—	72·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	19·90	21·90
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·35	11·38
Рубель паперовий	2·51	2·53
100 марок німецких	117·52	117·72
Доляр американьский	4·80	5·—

НАДІСЛАНЕ.

За редакцию відповідає: **Адам Крехавецкий.**

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).